

A rongyos gárda.

Úrnapiján a salgótarjániak is kötelességüknek tartották a kormányzó előtti hódoló felvonulásban részt venni. A salgótarjániak is részt kértek a nemzeti erő, a nemzeti öntudat, a nemzeti fegyelmelzetség mellett való tüntetésből. A salgótarjániak is szükségét érezték annak, hogy a nemzeti Magyarország élén álló kormányzó előtt kifejezést adjanak az oktobristakkal megerősített szociáldemokraták tiszteletlen, észszerűtlen, szerencsétlen kitalálásai elítélésének és megvetésének. A salgótarjániak is küldöttek néhány röget abba a hatalmas hegybe, melynek szilárd, összeforrt tömegére mindig bizalommal építhette a kormányzó a nemzet legmélyebb rétegeibe benyúló magyar gondolatoktól átitatott kormányzását, magyar reményekkel felvirágoztatott célkitűzéseit. A salgótarjáni rögek is beilleszkedtek abba a nagy, erős sziklaerősségbe, amelynek tiszta fehér ormai hiába ostromolja és sárdobálásokkal hiába akarja elhomályosítani az új magyar történelem legelőtértebb lapjaival terhelt társaság, köztük a salgótarjáni szociáldemokraták képviselője is. Hiába. Az ötvenezer ember ütemes lépése, az ötvenezer kiküldött elszánt, komoly arca izlelítő volt csak a nagy elszántaságból, amellyel kész ez ország minden magyar lelki polgára, magát, hazáját, szentnek tartott intézményeit és vezéreit mindig, mindenütt és mindenkiel szemben megvédelmezni. Akik a felvonulásban résztvettek, csak követek voltak, követői sok százezernek, millióinak, akiknek lelke azonban ott vonult el a többi között a kormányzó előtt, akiknek ökle ott emelkedett sújtásra a budai várfalak között mindenkiere, aki nem magyar, aki mer nem magyar lenni, aki e nehéz időkben érdekeit a rendbontásban, a tekintélyrombolásban keresi. Legyen az a budai várban,

Salgótarjánban vagy e szegény hazabármely eldugott kis fészkében.

Nem akarunk foglalkozni a társadalmi egyesületek e tüntetését előidéző előzményekkel, sem a temetőbe filmoperatőrökkel felvonuló város szallagos képviselőikkel, akik még a kegyeletet is képesek politikai érdekeik szolgálatába állítani, — most még csak egy tényt akarunk leszögezni.

Akik velünk együtt végignézték a zárt sorokban, katonás rendben felvonulók tizeit és tizeit; akik nemcsak a zászlók és táblák feliratait olvasták, hanem megnézték az oszlopok sorainak egyeseit, azok kénytelenek voltak velünk együtt súlyos megállapítást tenni.

A tömegek egyesei, akikből a sok sok lelkes csoport összetevődött, majdnem mind ugyanazok voltak arcrá, ruhára, kinézésre, tekintetükre. Mind egytől-egyig a dolgozó vérértékes csoportjaiból kerültek ki; a tányérsapkás, de titokban a fizikai lét legelemibb előfeltételeiért küzdő egyetemi hallgató, az izzó irredentizmussal telített menekült, akinek nincs állása, kenyere, az élet legnehezebb harcát vívó vasutas, póstás, a kérges kezekkel tartott zászló után vonuló keresztényszocialista munkásság és a többi is mind, mind az élet frontján kipróbált harcosa a szenvedő magyarságnak. Nem láttuk ott a tökélepképviseleket, sem a hivatalos funkcionáriusokat, sem dandikot, sem sőpredéket, de ott láttuk a gondbarázdált homlokokat és sok sok ünnepélyes arc alatt a tiszta, de elnyújt munkazubbonyokat. De a hiányos kabátok alatt ott kalapáltak a hűségükben megdönthetetlen szívek, ott lobogtak a lelkek szeretettel láthatatlan faklyái. Nem volt ott parádé, díszlet és a statisztakellék ezer raffinériája és mégis az egyszerű emberek tömegeinek felvonulása tele volt a szépség és nagyszerűség minden páthoszával.

Valahogy belemarkolt a sziveinkbe, belemarkolt az agyunkba a

felvonulásnak éppen ez a sajátossága s láttuk, éreztük, tudtuk, hogy a magyar gondolat, a magyar jövő, a magyar állameszme biztosítva van, mert ime a devregő virradásban

ört áll a magyar ígéretek legszilárdabb letéteményese: Magyarország gazdaglelkű szegények rongyos gárdája. Salgótarjániak jegyezzük meg! Sz. I.

Tovább az aknákkal.

A szociáldemokrata párt, amely a Beniczky ügygel kapcsolatban az egész országot felháborító botrányokat rendezett, ugylátszik nem akarja abbahagyni destruktív munkáját s tovább folytatja a közhangulat aláaknázásának kísérletét. Előre megjósollhatjuk, hogy ebbeli igyekezetét semmiféle siker nem fogja koronázni. Az a hatalmas, ünnepléses, szivből jövő hódoló felvonulás, amelyet az egész ország társadalma mutatott be Úrnapiján a Kormányzó ur előtt, hűen kifejezi az egész ország felfogását, mely egyetlen helyes szót sem akar mondani a szociáldemokraták kísérleteire.

A kormány elhatározta, hogy a Somogyi Bacsó gyilkosság ügyében teljesen vizsgálót rendel el. Erről a szándékról hivatalos nyilatkozatot tett Vass József helyettes miniszterelnök s ugyancsak megerősítette ezt a szándékot Csáky honvédelmi miniszter a parlament folyosóján tett kijelentésével. És mégis a szociáldemokraták nem akarnak belenyugodni, hogy ez az ügy az arra egyedül illetékes fórum: a magyar független bíróság előtt tisztáztassék, hanem minden mosakodásuk ellenére is a kegyelet ürügye alatt, politikummá akarják tenni az egész ügyet s parlamenti vizsgálóbizottság kiküldését sürgetik.

Az egész ország furcsa véleménynyel van a szociálizmus magartatása felől, akik egyre azt akarják sejtetni, hogy pozitív adatokkal rendelkeznek, melyek teljesen új világításba helyezik a gyilkosság ügyét,

ellenben, mikor konkrét felszólítást kapnak, hogy ezeket az adatokat közöljék az arra illetékesekkel, csak kotelnek és semmi bizonyosat mondani nem tudnak. Mi mást mutat ez a viselkedés, mint azt, hogy egész magartatásuk csak üres szájkodás s hogy a legnagyobb reménytelenségű eszközökkel a két halott szomorú árnyékát, akiknek meggyilkolását a józan magyar társadalom mélyen elítélte. A kormány, amint az előbb ismertetett kijelentések is mutatják, igen is kívánja az igazságot ebben az ügyben, de ugylátszik, — hogy akik félnek az igazságtól, azok maguk a szociáldemokraták, mert ha Justitia ráveti az igazság lámpájának fényét erre az ügyre, akkor a szociáldemokraták szegényekkel lesznek egy nagyszerű korteszéssel a nem folytathatják a két meggyilkolt emlékével folytatott politikai propagandájukat. Nem az igazság kell nekik, hanem korteszésköz s nemcsak a két halott szomorú sorsa fáj nekik, hanem az is, hogy demagógiájuk a józan magyar társadalom magartatása folytán nem ért el több eredményt az igazságtól. Az az ellentüneteszerű kivonulás a két áldozat sírjához, amelyben az őszinte kegyelet semmi ténnyel felfedezni nem lehetett, szintén csak arra mutat, hogy a két halott emléke nekik csak propagandaszerszám. Ha nem így volt, miért nem mentek el valami más napon az áldozatok sírjához s miért nem egy csöndes, eseménytelen órában tették le a szeretet koszorúit a sírokra?

Vármegyei hírek.

A vármegye közigazgatási, bizottságának f. hó 14-én tartott ülésén mindenek előtt a Kormányzó személyét ért igaztalan és vakmerő támadás elítélése talált hangot amidőn is vármegyénk főispánja alábbi határozott és emelkedett szavakat intézte a bizottság tagjaihoz.

Tekintetes Közigazgatási Bizottság!

A közelmúltban oly vakmerő kísérlet intéztetett az ország Kormányzójának fenkölt személye ellen, melyet példásan

megtorolni a bíróság kötelessége, melyet visszautasítani, elítélni kötelessége minden magyarnak, ki öntudatban van, kinek józan eszé, magyar szívet nem ölte meg a korlátolttsággal párosult minden gonoszra hajló vágy, a hatalom után.

Egy, a forradalom utáni zűrzavar egyéni érvényesülésére kihasználta, egyébként jelentéktelen és lelkiismeretlen kalandor tett kísérletet arra, hogy megingassa a magyar nemzetnek államfője iránt érzett szeretetét, bizalmát, hűségét, ezáltal fejtelenségbe és újabb forradalomba kergesse ezt a szerencsétlen országot.

Horthy.

Irtá: Gyökössy Endre.

A megalázott, meggyalázott Magyarok büszke, babonás reménye. Csak tőle vár valami csudáságot — Nélküle a halálba dermedéstől félne.

A megtört, meggyötört magyar Ábrándozó gyerek, ha róla hall Bús rab-magyar falvakban bő mesét: „Jön Horthy!” — suttog, izzik, lángol a beszéd.

Ó, árva, drága magyarok, Dolgozzatok és várván várjatok! Halottait feltámasztó hittel higgyetek!

Megy Horthy! Lelke zeng az égtől földig És benne győző dacra érlelődik A ti szent-hívó, bús-erejű lelketek.

Tövises utakon.

Irtá: Vadkertti Béla.

Az asszony csöndesen és halkán, szinte könnyek nélkül követte a buszokete koporsót, amelynek fenyoedezskéi között örök álmát aludta a férje.

Sötét selyem ruháiból, testéhez tapadt gyászos öltönyéből érzékes szépséggel pompázott elő alakja, melynek kontúrjait éhes szemekkel és vágyakozó tekintetekkel lesték a gyászmenetben balagló férfiak.

Az asszonyok hamar megtalálták a véleményüket.

Férjhez fog menni. — Hiszen még oly fiatal és szép, mintha csak leány volna.

A házassálet közös gondoljaiból bizony csak az öröm, a virág és az illat lehetett az osztályrésze.

Mert az ura csak játékszernek, szobadisznak, oltárképnek vitte be a hajlékába. —

Hiszen oly boldogan éltek, mint a vadgalambok az árnyas erdőben.

Napjaik az Ezeregyéjszakai tündéregéből kiröppent valóságok voltak.

Zavartalanul peregték egymásután az évek irigylésre méltó megértésben addig, amíg az asszony káprázatos nőiessége, termete, álmokat lehelő szemei az otthon falai között ragyogtak.

Egyszer azután mégis baj történt. A férfinak valamelyik diákkori barátja jött látogatába. S valamelyik nyári kert-helyiségbe mentek szórakozni.

S ettől a pillanattól kezdve eltűnt a béke, megszűnt a harmónia közöttük. Az asszonyka, mint a kalitkából kiszabadult madár, oly mohósággal élvezte a körülötte csillogó változatos tarka életet. A szokatlan új miliőt, melyből száz meg száz csókszomjas arc tapadt simogató nézéssel és hódoló bámulattal feléje.

Az egyik asztalnál régi leánykori ismerősei között ült valaki, aki valamikor örökké az ablakai alatt sóhajtozott s akinek az urán kívül kurtaszkodnyás korában az első, a legelső szerelmes levelet irta.

A sors ketté szakasztotta a hajdani idilt s most váratlanul ide varázsolta, utája vetette az első, a legelső és talán azért a legedesebb csókok birtokosát.

Az emlékek titkos galvanizmusra járta át.

És szébb lett... Százszorta szebb... Lelkében kipattant az örök asszony, aki tetszeni óhajt, hódolókért rajong.

A távolabbi asztal mellett üldögélő idegen férfit, a hajdani csókosszájú diákot akarta látni újra, annyiszor, amennyiszor csak lehet.

Esténként már nem volt nyugalma, menni, csak menni zenét hallgatni, kissé fölrisszítani és impressiókat gyűjteni.

Csodálatos ösztönösséggel megérezte, hogy hol van az a másik. És a másik a közeledést észrevelte.

Egy holdfényes estén már összecsengett a szívük. — Egymásba merült a szemük. —

Csak a férj nem látta meg. Ő nem ugylt arra, hogy valaki a szomszéd asztalnál egyre csak huzatja és dalolja is:

„Repülj, repülj héptettes katica bogárka Annak a szép asszonynak hóhéher nyakára Mond meg neki, hogy én őt még mostan

[is szeretem, Édes, piros kis száját csókol meg helyettem.]

Az asszony értette, jól tudta, hogy ez neki szól.

Büszke volt rá s megtalálta a mód-

ját, hogy egymás közelébe kerülhessenek. — Nemsokára hárman jártak a züllöttek ösvényén.

A férj, az öngye szervezetű volt, törekény, néma, öreg szobor.

A sörakozásoktól és az éjszakázásoktól hirtelen megbetegedett.

Az a másik gyakran vigasztalta, sűrűn fölkereste.

Mikor a láz álomba ringatta, az asszony mellé ült a pamlagra és csodaszépeket suttogott a fülébe.

A karját fogta. A hajvált játszott.

Életét ígérte neki, csak az esetre, ha az a másik meghalna.

És nem sokáig kellett várni. Meghalt. Elaludt örökre.

A temetésére sem ment el. Pedig az asszony ott állott az újonnan lapotolt sír mellett késő alkonyatig s várta, várta mindhiába.

Végre elindult, egyedül, kétségbeesetten, szorongó lélekkel.

Hazafelé menve találkozott vele. — Vele, aki mosolygó arccal kísérte a város legszebb lányát.

Egy percre megállott. — Mondani akart valamit. De azután meggondolta s rokkoló lélekkel rálépett az utra, az élet golygós utjára.

A kísérletet tevő, annak hatását eredménykedve lesők családok. A magyar nemzet öntudatán, fegyelmén és tisztaságán hajtóerőt szenvedett a hitvány kísérlet.

Indítványozom, hogy biznyságául Nógrád és Hontvármegyék közönsége, népe ragaszkodásának, hűségének és szeretetének az állam feje iránt, az egyesített vármegyék köziz, bizottsága a következő hódoló távirattal járuljon az ország Kormányzója elé:

„Nógrád és Hontvármegyék köziz, bizottsága ma tartott ülésén mélységes felháborodásának adott kifejezést azzal az aljas célzatu kísérlettel szemben, mely a Főméltóság Kormányzó ur fenkölt személyén keresztül a sokat szenvedett magyar haza hírneve és jövője ellen intéztetett. Az egyesített vármegyék közönsége és népe nevében is mélységes hódolattal, hűséges ragaszkodással és a becsületes magyar sziv szeretetével járunk az ország Kormányzója elé.”

A köziz, bizottság lelkes megértésével és egyhanguan hozott határozattal tette magáévá az elhangzott indítványt s rendelt el határozatát a Főméltóság Kormányzó ur elé juttatni.

Ennek megtörténte után, kegyeletes szavakkal emlékezett meg az elnököl főispán Prónay Mihályról.

Indítványozom, hogy az egyesített vármegyék köziz, bizottsága örökítse meg jegyzőkönyvében Prónay Mihály volt főispánjának emlékét és fejezze ki együttérzését, mélységes részvétét életének méltó párja, hűséges osztályos társa, bánatos özvegye előtt.

A köziz, bizottság ezután áttért a tárgyszerű pontjainak tárgyalására.

Alispáni jelentés.

A munkanélküliség, különösen a salgótarjáni járásban a bányák és ipari vállalatok üzemredukciója folytán lényegesen emelkedett. A vármegye főispánjával együtt köteleseggünknek tartottuk ezen kérdéssel komolyan foglalkozni s a helyzet enyhítésére minden lehetőt elkövetni.

Ezen bajok orvoslásának egyedüli módja munkaalakalmak nyújtása lévén, a főszület a közérdekű munkálatok megindítására fektetük. Közérdekű munkálatok indultak meg Salgótarjában a Tarján-patak szabályozása útján, amely szabályozás napokint 180—200 munkanélkülit foglalkoztat. Ezen munkálatok finanszírozására a pénzügyi m. kir. miniszter a vm. főispánjának közbenjárására 1 milliárd korona kedvezményes kölcsönt bocsájtott Salgótarján város rendelkezésére.

Saját hatáskörömben pedig folyamatba tettem a nógrád kövesdi-acsaai th, ut kiépítésének földmunkálatait, amelyek már be is fejeztettek, továbbá a rapp-salgótarjáni th, ut egyes teljesen megrongált szakaszainak helyreállítását, amely munkálatok jelenleg vannak folyamatban.

A mezőgazdasági munkálatok nyugodt menetét zavaró jelenségek ezeit nem fordultak elő. Az aratási szerződés kivétel nélkül mindenütt megkötötték s remélhető, hogy azok akadály nélkül teljesíthetők fognak. A munkakereslet és kínálát a két vármegye területén körülbelül kiegyenlült egymást s elenyészően csak azoknak a száma, akik aratási szerződés nélkül maradtak. Ezeknek aratási szerződéshez leendő jutása iránt a mezőgazdasági munkásokvetítő útján történik gondoskodás.

A szomszédos vármegyékben olasz sáska, helyenkint marokkói sáska lépett fel. Intézkedtem, hogy a sáska megjelenése éber figyelemmel kísértessék s megjelenése esetén, annak irtása iránt, a hatóságok ellenőrzése mellett, az intézkedések megtéteszenek.

Közlekedésügyek.

Az ufenntartási munkálatok folyamatban. A hont-barátai áll. összekötő út j. ul. 10. átadható a forgalomnak. Salgótarjában új utatjáró és utalulárjól létesül. Ipolytárnóc kérelme, hogy minden nap d. u. legyen vonat, pártolattik, valamint a váci viszonylatban a közlekedés gyorsítás iránti kérelem.

Közigazdaság.

Az időjárás igen változókéony volt, míg a hó első felében több ízben volt zivataros eső, helyenkint jéggel, addig a hó második fele tulnyomó részben száraz volt, erős éjjeli lehűlésekkel, ugy annyira, hogy 20. és 21-éni éjjel több helyen s különösen a mélyebben fekvő területeken fagy is volt, amely a burgonya és babban s helyenkint a rozsbán is kárt okozott.

A repce jól elvirágozott, általánosságban ritka, 5 q. körüli termést ígér.

A buza nagy általánosságban jól áll, kalászat hányja, színe üde s ha valami kalamitás nem éri közepén felüli termést fog adni.

A roz s elvirágozott, általánosságban ritka, gazos, közepén aluli termés ígér.

Az árpa és zab, ahol elegendő eső kapott szépen fejlődik, sokhelyen azonban nagyon gyenge, jó csendes eső még ezeken sokat segíthetne.

Burgonya, tengeri, cukor s takarmányrépa elég jól fejlődnek, de esőt sürgősen kívánunk, ugyszintén a kertivetemények is.

A löhere és lucerna első kaszálása folyamatban van, jó közepes termést ad. A rétek fűnövése eléggé sűrű, de alacsony, jó eső még sokat javíthatna rajta. A legelő általánosságban kielégítő.

Gyümölcsfélék jó közepes termést ígérnek.

A földbirtokrendezési tárgyalások állandóan folyamatban vannak, utolsó jelentésem óta ismét 4 esetben s így már összesen 111 esetben hozott az OFB. intézet házhelyek, földek s legelő területek kiosztása tárgyában.

Tanfölgyelöl jelentése.

Valamennyi ügydarab elintéztést nyert. Iskolátlagotags 14 tanteremben volt. A salgótarjáni és salgóbányai acélgári el. iskolában, valamint a bgyarmati ág. hitv. ev. el. iskolában a tanítási eredmény kiváló. F. évi szept. 1-vel nyugdíjaztattak: Tátrai János yanarcsi, Droppa Dániel erdőkürti és Makóné Hagara Erzsébet orduaszputai el. isk. tanítók. Bányász Gyula Dédesről áthelyeztetett a mátránovákai áll. el. iskolához. A leánykereskedelem megfájlása érdekében alakított pályaudvari Missió tennivalóit Salgótarjában, Szobon, Ipolytárnócön és Drégelypalánkon tanítók látják el.

A kiskunfélegyházi áll. tanítóképzőintézetben tartandó iskolánkülvüli népművelési tanfolyamon a tankerületből 8—10 tanító fog részt venni.

A magyar gyermekek külföldi nyaraltatásának akciójára a tankerület néhány agilis iskolája a gyermekvédő Liga javára közel 7,000,000 koronát küldött be.

Közegészségügy.

A salgótarjáni két anya és csecsemővédő intézetben gondozás alatt volt 10 terhes és 121 gyermek, kiket a védőnők 680 esetben látogattak meg.

A kormányzó úr születésnapja.

A csonka ország jelenlegi fejének vitéz nagybányai Horthy Miklósnak születésnapját, a multban bensőséges, csendes formák között ülte meg a nemzet a templomokban. A szerény ünnepséget félremegyarázták a nemzet sirásói, gyengeségnek hitték s ma a templomi, tömjénfüstös, orgonabugásos könyörgés előtt kivonultak az ünneplők ezrei az Isten szabad ege alá, fáklly, bányászlámpák és lampionok sűrű fűjében, harsogó trombiták és magyar dalok közepette demonstrálni. A születésnap előestéjén 17.-én este, — a polgármester és helyi vezetőemberek együttes megbeszélése alapján — folyt le az impozáns ünnepsé, melyről az alábbiakban számolunk be. — A város külső képe szokatlanul megváltozott. A virágokkal, lobogókkal, a kormányzó arképével, szönyegekkal díszített gyertya és villanyfényes ablakok az est sötéttségébe, mint a nemzeti jövő biztató mécsesei, világítanak bele. A két főgyülekező helyen az acélgárban és bányagazgatóság előtt zenekarok, lampionos cserkészek, fákllyas sportklubok, tisztviselők, altisztek, munkások, bányászuniforomisban, csillogó bányászlámpákkal indulnak el fél 9 órakor, hogy végigvonulva a városban, az ünnepséig színhelyére, a főtérre jussanak. Utközben a palackgyárnál a menethez csatlakoznak feldíszített szolgálati lámpásaikkal, Ungváry Miklós állomásfőnök vezetésével a vasutasok, továbbá a Hirschgyár, palackgyár stb. Amikor az acélgártól és bányagazgatóságtól elindult menetek a főtérre érnek, tenger nép szorong s a kivezényelt rendőrség csak nehezen tudja a kordont tartani. A hatalmas főtér festői látványt nyújt. Az állomás előtt felállított díszes pódium előtt óriási félkörben helyezkednek el az ezerszínű lampionokkal. A fákllyak, bányász és különféle lámpák nappali megvilágításában kezdetét veszi a felejthetetlen esti ünnepsé. A bányazenekar a Hísekegybe kezd, áhítatos csendben, viharos türelmetlenséggel szól a zene. Majd az acélgári dalárda a Horthy indulót éneklí művészi tökélyel. Az emelvényen megjelenik Upponyi József r. k. hitánár, az est ünnepi szónoka s tiszta csengő hangján az alábbi beszédet mondja el.

Tetszik nekem, hogy ezt a fölvonulást az est beálltával csináltuk, mert az éjszaka arra emlékeztet, — hogy volt idő, mikor hazánkra rászakadt az egyptomi sötétség s a „sötétség hatalmának gonosz szellemei” örjítették idegtépő borzalmaikkal a békeesség fiait.

Templomaink kiürültek, Istenünket száműzték, Krisztusunkat lövöldözték, a trón s korona gazdálannak lett, a hadur megverve s tábora széteséledt; ös tábormokok s hős katonák lealáztattak nyílt ucán, a magyar kard bérlygillások kezébe került s e tenyérnyi magyar földön Kín üttött nyánt. Halálhőrgés, éles sikoly jajdult a szellő zugásába. S mikor a megpróbáltatás itéletnapjához értünk, csak ott a mártírhalál keresztjének tövében, mikor esengve tártuk ki karjainkat életmentő segítség után, — akkor tudtuk meg, hogy nincs testvérünk, legfeljebb Káin; nincs

barátunk, csak keblünkön nevelt viperáink, nincs rokonunk, nincs senkink: csak az az egy keresztifa s a rajta függő könyörölöl Isten!

Reá tekintettünk esdön s ö könyörölöl rajtuk: mert ime Adriának haragos hullámaiból, mint egy ujkori Poseidon emelkedik ki egy sasteinketű, retenthetetlen Titán — az Otrantói hős: Nagybányai Horhy Miklós.

Előbb körülnéz az összeomlott hazán: szeme könnybe borul s ajkára rájön a halk zokogás: Hazám! Szegény magyar hazám! S aztán elindul városról- városra, faláról-falura, hogy életrekeltse a haza hulla fiait s elalélt leányait: mélységes hitének, lobogó magyarságának, ősi honzeretetének varázserjével. — Végigjárta a hazát, mint IV. Béla király, hogy elta- karítsa a romokat, mint Rákóczi kuruc fejedelem, hogy küzde az idegent; és bevonult Budára mint hollós Mátyás, hogy itélkezze, mint Mátyás az igazságos.

Az itélkezés elvégzettetett, a romok takarítása folyik, az építés halad. — A polgári élet nyugalma helyreállt. A sibererek, láncosok, valutások, árdragítók, kufárok és kucepek sísra hada eltűnt.

Ki volt az a Laokón, aki a haza testére tapadt, vérszopó kigyókat gigási erővel letépte: csonkaország kormányzója, nagybányai Horthy Miklós!

Mikor fölöttünk megdördült az ég és sötétjét csak villámok hasogattak meg, biztunk a népek belátásában, a jogban és igazságban, agítáltunk és argumentáltunk, rimánkodtunk és esedeztünk — a hazaért ez nem szegény — s a válasz a trianoni rongyapír lett, melynek sorai skorpióból és viperából vannak fonva s melyekben azt kívánják, hogy tépjük darabokra szivünket, hagyjuk levágni kezünket és lábunkat! Mi elkezdtünk sírni a fájdalomtól, sápadni a szégyentől és haragtól, remegni és felni a jövőtől!

Mikor a tenger felbuzsult erői megropogtatták a büszke dreagnoutok acél bordáit is s örgőz és jajveszékkel mindenki, a parancsnoki hidon hidegnyugodtan áll a kapitány: vitéz Horthy Miklós s a vihart is átható hangon kiáltja: mit féltek kicsinyhitűek? Biztatok Istenben, biztatok ősi erőtökben, biztatok a vérell s könnytől ázott honi földben! — S a nemzet bizakodásának sarkcsillagát megtalálja Istenben, ujult akarásának tengelyét a haza megszentelt földjébe állított keresztzen s vezérül ide küldi az Ég: vitéz Horthy Miklóst.

S ime a rossz lelkiismeretűek kísérteket látnak és megrezzennek a legkisebb neszre; a trianoni sirások megvetéssel gondolnak egymásra, a gyűlölet köde oszlik, a hályog tisztul, a gőg tűnedezik s a nagytanács, mely az igazságot keresztzen vesztette, épp a napokban verezette meg Genbén a magyar nemzet vállát.

Azonban a nagy embereknek, hogy ök nagyok, a kicsinyek sohasem tudják megbocsátani. — Miltiadesz, a maratoni hős, távol családjától harcol hazája nagy-

ságáért s azalatt otthon a kicsinyek annyira izgatják a népet, hogy halált kívánt mindenki a haza legnagyobb fiára! —

Miért haljon hát meg Miltiadesz? Egy demagóg azt feleli: mert nagyobb egy fejfel a többinél s a kicsinyek ezt nem tűrhetik.

Igy járt a főméltóságú Kormányzó ur is!

Csakhogy rosszul számítottak: mert a magyar nemzet hódolata a kormányzó ur iránt és haragvó tiltakozása a forradalmi felforgatók hitvány törekvései ellen, oly hatalmas erővel nyilatkozott meg Budapest és az egész országban, hogy meggyőződhetnek arról, amit a Kormányzó ur e helyről 1922-ben mondott: „Ebben az országban többé anarchia nem lehet!”

Meggyőződhetnek róla, hogy szovjet borzalmakba többé a magyar népet kergetni nem lehet, mert a magyarnép egyszerre Bpsten termett s mint felbuzsult tenger morajlott végig a főváros uccáin, mennydörgött s villámolt s az „Isten-nyila” kereste a csonkotevőket, hogy agyoncsapja öket.

Salgótarjáni magyar testvérek! Ebben a csonka-hazában még mindig vannak olyanok, akik soha sincsenek velünk és mellettünk, hanem mindig szemben és ellenünk; még mindig vannak, akik sohasem lesznek magyarok, mert nem akarnak azok lenni; még ma is vannak olyanok, akiknek a mi gyászunk, — nem bánat, a mi szenvedésünk — nem fájdalom, a mi kálváriánk — nem keresztut és örvendek nek jalkiáltásunkon!

Ki fogja már egyszer ezeket korbáccsal kigergetni a haza szentélyéből? Hol a kemény kéz, mely kioperálja a nemzet testéből e mérges kelevényeket? — Ne legyünk tulságosan jószívűek, mert gyengeségnek tekintik s visszaélnék türelmünkkel!

Amily türelmesek legyünk vallási téren, épp oly türelmetlenek legyünk, mint hazafiak; az ördögöt is fogadjuk el testvérek ha magyar, de testvérünket, is tásztikus a pokolra, ha magyar lenni nem akar. Ne csináljunk aranykézüpatat, mert csak azoknak használunk, akik mindenütt az aranyat keresik és szeretik.

Vagy magyar vagy, vagy nem. — Ha nem, akkor pusztulj ki ebből az országból, mert itt lakni nem kötelező, de ha itt akarsz élni, akkor magyarnak lenni kutya kötelességed.

A latinnak van egy közmondása: „si aliquid ingratum dixeris, omne malum dixisti”. Ha valakiről azt mondog, hogy haláltán, minden rosszat megmondta arról. — Ne engedjük magunkat a legbecstelenebb hübbe is belesodorni. Elfelejtjük-e valaha is, hogy Horthy Miklós volt az a férfi, aki a megsemmisítés örvényétől rántotta vissza a nemzetet? Elfelejtjük-e, hogy akkor hozsánnt kiáltottunk feléje s boldogok voltunk, ha csak láttuk őt. Őt a haza legelső fiát, a magyarok gerincét, a szétoldott kéve összegyűjtőjét!

Ha nem felejtettük el, akkor nekünk is kötelességünk megvetéssel elfordulni azoktól, akik arra a becselenségre vetemedtek, hogy halátlansággal akarnak fizetni a honmentő nagy férfianak és mennydörgés erejével kell kiáltanunk: vitéz nagybányai Horthy Miklós — te nemzetünk büszkesége vagy, a m. kir. trón ezereves sugarainak fénye vetődik hősi természetre, mint egy cherub állsz lángoló pallosoddal a trón mellett s a szentkorona örlzetén addig, míg megjön a király.

Salgótarjáni polgárok! Kedves magyar testvérek! Ma, amikor megjelenésünkkel elíteltük a gonoszokat s tünető jelét adtuk halás ragaszkodásunknak és mélységes hódolatunknak az államfő iránt, holnap templomunkban s oltáraink előtt buzgó szível könyörgjünk, hogy hazánk s nemzetünk oltalmára, mindnyajunk és magas családjának örömére az Isten sokáig őrtesse vitéz nagybányai Horthy Miklóst, Magyarország kormányzóját!

A magasröptü beszédet gyakran viharos helyeslés szakítja felbe. A kormányzó, mint a lábbadorzó nemzet jókarátu fejét ünneplik, amely ünneplés hadüzenet a nemzetrontó tábornak.

A nagyhatású beszéd után a Róm. Kath. Olvasókör dalárdaja énekelte el nagy készütséggel a „Nem, Nem, Soha” irredenta dalt. Befelezésül az acélgári zenekar és dalárda a Hymnusból kezdett, melyet az ezer és ezer ember is áhítattal

énekelt. A zenekarok magyar indulóba kezdenek, az érkező és felvonulás sorrendjében vonulnak el az egyesületek. Az acélgári menetben feltűnt a salgótarjáni és salgóbányatelepi keresztényszocialista munkások többszáz főnyi csoportja, melyet Hafner B. titkár és Katona L. vezettek. A kivilágított város uccáján nyüzsgő élet uralkodik még sokáig s amikor az estvi vonat 10 órákor berobogott, az ünneplők ezreit találja a város főterén, mely régen látott ilyen hatalmas és elszánt tömeget,

mint a magyar államfőnek: Horthy Miklós születésnapjának előestéjén.

Másnap 18-án d. e. 9 órákor az összes templomokban hálaadó istentisztelet volt; melyen megjelentek a katonaság, hatóságok, testületek és sok nép.

D. e. 10 órákor pedig a városháza tanácstermében díszközgyűlés volt, melynek tárgya Horthy Híklós kormányzóinak ünneplése volt, születésének évfordulóján, amit a vármegye főispánja tudomására is hozott a kormányzóknak.

Dr. József Ferencz kir. herceg

folyó hó 28-án látogatja meg városunkban a „Salgótarjáni Polgári Lövészegyesületet” — A lövészegyesület, a cserkészek, leventék és a város közönsége délben fogja a népszerű kir. herceget ünnepélyesen fogadni. —

Délután 4 órákor a baglyasaljai lötéren háziverseny lesz, melynek befejeztével a díjakat a nyerteseknek a királyi fenség fogja kiosztani.

A lövészegyesület arra kéri a város és vidék közönségét, hogy a fogadtatásnál és a házi versenyen minél nagyobb számban résztvenni sziveskedjék.

Másnap, folyó hó 29-én lesz a Gályatetőn épült menedékház ünnepélyes felavatása, melyen a kir. hercegen kívül a honvédelmi miniszter is megjelenik s melyen a lövészegyesület s a helybeli Kárpátgyűlés is résztvesz.

A részletekről a közönség falragaszok útján értesül.

Salgótarján hazafias közönsége bizonyára olyan lelkesen és szeretettel fogja a kir. herceget fogadni, amilyen szeretettel megérdemelt az a fenséges család, mely tetteiben és érzéseiben hosszú évtizedek óta mindig magyar volt.

Hírek és különfélek.

Eljegyzés. Márkus Rezső, az ödi városjár tisztviselője, tart. tiszt, aki sok évig volt orosz fogságban, pünkösöd hét-főjén tartotta eljegyzését Móschi Margit gimn. tanárnővel Bpsten. (Minden külön értesítés helyett.)

Személyi hír. Herczegh József esperes plébános, aki hosszú betegsége után egy hónapot töltött a Balaton mellett, f. hó 16-án visszaérkezett Salgótarjánba.

Kultúra. A Kath. Olvasókörben f. hó 21-én (vasárnap) este 8 órai kezdettel, az acélgári műkedvelők közreműködésével, kultúrestét tartanak, mely alkalommal vendégeket is szívesen látnak.

Házasság. Kőrmöczy György salgótarjáni áll. el. isk. tanító, t. hadnagy, jun. 2-án vezette oltárhöz Ferencsik Valika urleányt Rimaköven. Városunkból az eskövön résztvett Dr. Holcsek Béla ügy. j. is.

A Magyar Kárpát Egyesület Salgótarjáni Osztálya által f. hó 28. és 29. napjára kitűzött hivatalos kirándulás a Cserhátra — (Bulyák-Sasbérc) — bizonytalan időre elhalasztatik, mert egyrészt a f. hó 15-ig megszabott határidő a vezetőnél senki sem jelentkezett s így a halás biztosítva nincs, már pedig a tervezett tura távolsága miatt erre okvetlen szükség van; másrészt pedig ezen napokra esik a Gályatetői menedékház felavatási ünnepsége, hol a turista szövetség tagjain kívül a m. kir. kormány képviselői is megjelennek. Ezért tehát főlkérteink osztályunk tagjai, hogy a menedékháznak felavatási ünnepségén mentől nagyobb számban vegyenek részt. Minthogy az avatás 29-én lesz megtartva: indulás legkésőbb 20-én reggel 5 órákor a 10téri állomásról.

Évszázó vizsgáló az I. kerületi állami népiiskolában folyó hó 15-én délelőtt folyt le, hol a gyermekek általános tudása gyönyörködtette nemcsak a vizsgabiztost, de örömet szerzett a hazafias és szakértő, gondtal dolgozó iskolaiigazgatóknak és tanítónőnek. Kivánatos volna, ha ezen — az ügyszeretetet visszatükröző iskolát mentől több tanuló látogatná s ha az államkincstár az oktató és felszerelési tárgyak beszerzésére legalább néhány koronát fordítana.

Baba korzó július 5-én Pironapnapján. A Stefánia Szövetség f. évi július hó 5-én d. e. a város főteréről kiindulólag 84. számú bányatelepi fiókjának keretén belül, baba korzót és csecsemőkiállítását rendez. A kiállítás kapcsolatosan a bányakolónia területén rendezendő gyűjtés eredményéből befolyó adományok a szegény csecsemők babakelengyéinek beszerzésére lesznek fordítva.

Főgimnáziumunk természetrajzi szertára ismét gyarapodott 3 drb. szépen kitömött madárral, melyek egyúttal Sal-

gótarján vidéke eddig ismeretlen madárfaunájához is érdekes adalékokkal szolgálnak. Ezen madarak a pocgém (Ardetta minuta L.) lőtte Schönk Gusztáv tanító Salgótarján-telep mellett; azután a fekete nyakú vöcsök (Columbus nigricollis Brhm), lőtte Wágner Rezső bányaiigazgató, az 1923-ban, a Zagyva vízének felduzzasztásából létesített vizválasztói tavon, mely tehát már is kezd bepusztulni érdekes vízimadarakkal; azután a pettyes vízicsibe (Ortygometra porzana L.), fogta Gyura Tibor főgimn. II. oszt. tan. Baglyasalján. E három szép madarat a Salgótarjáni Községbánya Rt. igazgatósága tömte ki a főgimnázium részére. Fazekas Sándor g. ispán pedig egy, — lrsay Imre földbirtokos Kisfaludy-pusztai gazdaságban lőtt-rétihez ajándékozta az intézetnek. Mind ezen értékes ajándékokért hálás köszönetet fejezi ki a főgimnázium igazgatósága.

Helyreigazítás. Legutóbbi számunkban „Aki kétszer fog meghalni” c. alatt megjelent hírnkbe téves információ alapján került be az a mondat, hogy a halálhírt Bezzegh Zoltánnak terjesztette.

— **Egymás között.** — A budapesti járásbírósgón Jakab bíró ma folytatta Peyer Károly rágalmazási pörének tárgyalását. Peyer ellen ugyanis Gergely István dr. ügyvéd pört indított, mert őt a képviselő rendőr-kémnek nevezte és azzal vádolta meg, hogy a fővezérség számára kémkedett. A mai tárgyaláson Peyer Károly és Gergely István igen súlyos vádakkal illették egymást. Peyer kijelentette, hogy Bécsből levelet kapott, mely szerint Gergely István, a szocialdemokrata párt és több szakszervezett ügye-ze kémzolgálatokat teljesít. Ez a level azonban egy nappal ezelőtt, mint azt ő megkapta volna, már Gergely birtokában volt. A borítékban most is láthatók az erőszakos felbontás nyomai. Gergely ügyvéd ezzel szemben elmondta, hogy Peyer Károly gyakran látott vendégül rendőrtiszteket és a bányász munkás szakszervezet két tagja Peyert sikkasztással vádolta és ez még elintézett ügy. A mai tárgyalást a bíró végül is elnapolta és elrendelte a bizonyítást.

Figyelmeztetés. A Pécskői Bazaltbánya üzemzetősége, tekintve, hogy az erdő sűrűsége miatt azt esetenként és egyenként megtenni nem áll módjában, ezúton figyelmezteti a város természetkedvelő lakosságát, hogy a robbantást jelző kúrtzóra a bánya közeléből távozzék, illetve a vastag törzsfák mögött fedezéket keressen, mert a bekövetkező balesetekért a kobánya felelősséget nem vállal.

Adományok a főgimnázium továbbfejlesztésére. A salgótarjáni reál-gimnázium fenntartási és építkezési alapjához eddig a következők járultak hozzá szíves adományaikkal: Liptay B. Jenő kormányfőtanácsos, acélgári igazgató, Holcsek Antal pénztáros, Kohn Lipót szesz-nagykereskedő, Ludig Fanni nyug. áll. pol-

gári iskolai tanár, Moticska Nándor bányaiigazgató, Dr. Perényi László állatorvos, Schlattner Károly jószágigazgató, Dr. Szabó Lajos gimn. igazgató, Salgótarjáni Népbank, Salgótarjáni Takarékpénztár, Salgótarjáni Villamosági Rt., összesen 6.150.000 koronával. Fogadják a tanügyi nemesszivű barátai szíves adományaikért az intézet hálás köszönetét. A további szíves adományok az intézet igazgatósága címére küldendők, melyeket hirlapilag nyugtáznak. — **Igazgatóság.**

Keresztény Magyarok! A salgótarjáni keresztényszocialista párt f. évi június hó 21-én vasárnap d. u. fél 3 órákor a főtéren beszámoló nagygyűlést tart. Beszélni fognak: Szabó József nemzetgyűlési képviselő, Töbler János v. képviselő, Hafner Béla kerületi párttitkár és Katona László a salgótarjáni vas-és fém-munkások elnöke. Minden öntudatos polgár és munkás ott legyen. Testvéri üdvözléssel a pártvezetőség.

Levente ünnepség. F. hó 14-én vasárnap d. e. 9 órákor volt a III. körz. áll. el. isk. leventéinek zászlószentelési ünnepsége. A főtéri hősök szobra elé egymásután érkeznek meg: a katonaság, acélgári, bányatelepi, városi leventék, cserkészek, iskolák, sok szülő és nagyszámú érdeklődő. A Kőrmöczy György levente csapatán meglátszik, hogy szervezett tart. katonaiszt, mert katonás fegyelem, rend uralkodik a bájos gyermekcsapatban. A bányazenekar Hiszekegye után Upponyi József hittanár elragadóan kedves beszéd kíséretében adta át és hívta fel a fehérselyem lobogó megcsókolására a jövő lángoló arcú, kis leventéit. A zászlóvivők Sztankovics Jánosné zászlóánya elé viszik a kis lobogót, aki néhány lelkes szó kíséretében megkoszorúzza azt. Kőrmöczy György vezényszavára loállásba helyezkedik a kiscsapat, a gyermekpuskák gyenge, de szép dísztüze után a himnuszba kezd a zenekar s a könnyes szemű szemlélők gondolata a jövőbe száll, amikor mienk lesz újra, amit rablók hada becselten módon ma birtokol. A bányazenekar eljátsza a himnuszot. Az ünnepség díszelvonulással fejeződik be. A szobor mellett elhelyezkedő Paravicini Jenő alvezetés és a körje csoportosuló polgári intelligencia előtt egymásután vonulnak el a csapatok, melyeket lelkesen élenez a közönség.

A főgimnázium I. osztályába beiratkozó tanulók jelentkezése. Azok a tanulók, akik a folyó év szeptember havában, tehát a következő tanévben a helybeli főgimnázium I. osztályába öhajtanak felvételnél, azok június 6—30-ig eljegyztés végett, jelentkezzenek az intézet igazgatójával. Erre a jelentkezésre azért van szükség, mert a főgimnázium I. osztályába a következő tanévben, helyszüke miatt csak meghatározott számú növendék vehető fel s az intézet vezetősége áttekintést öhajt nyerni arról, hogy a gimnázium továbbfejlesztése tekintetében a szükséges lépéseket megtegye-e, vagy sem. A beiratkozás július 1—10-ig történik. E beiratkozás alkalmával nemcsak az első osztályos növendékek iratkozhatnak be, hanem a többi osztályok tanulói is. A beiratkozás alkalmával minden tanuló fizet: beiratkozási, felvételi, hozzájárulási, könyvtár stb. díj fejében 400.000 koronát. Ezt a díjat július 1—10-ig kell befizetni, de lehet 2 részletben is törleszteni, július és augusztus 1—10-ig. A tandíjat havonként kell fizetni, még pedig szeptember 1-étől kezdve minden hónap 1—10-napjaira. Ezt a főgimnázium Felügyelőbizottsága állapítja meg, s tekintettel arra, hogy az intézet a következő évben, a legnagyobb valószínűség szerint, elnyeri a nyilvánossági jogot, ezáltal a tandíj maximuma is véglegesen megállapodik. Egyébként a felvételek tekintetében mindennemű fellévitelisért az intézet igazgatójához kell fordulni, aki az hétköznapokon d. e. 9—12 óráig a főgimnázium épületében készségesen megadja. Főgimnáziumi igazgatóság.

Iparostanonciskolai szakfelügyelői látogatás. F. hó 10-én látogatta meg Littván Sándor Budapesti ipariskolai szakfelügyelő a salgótarjáni városi tanonciskolát. Az egyes osztályok kikérdése, a rajzok s az ügykezelés megismerése után a legteljesebb megelégedést fejezte ki Omilyák Flóris tanonciskolai igazgatónak. Utána kollégialis körben ünnepelte a tanonciskola tanítótestülete a szakfelügyelőt, amelyre a salgótarjáni iparistület elnöksége is megjelent. A tanistület nevében Kuster Lajos, az iparistület nevében pedig ifj. Timaróczy Sándor iparistületi házmagy

üdvözölte a szakfelügyelőt, aki válaszában az iparistület elnöksége előtt is a legteljesebb megelégedést fejezte ki az ipariskolai tanoncotkoltási sikere fellett.

A salgótarjáni iparosok és kereskedők monstre tüntető nagygyűlése. F. hó 17-én délelőtt 10 órákor tartották meg a salgótarjáni iparosok és kereskedők az iparistületi székház udvarában monstre tüntető nagygyűlést, a mai gazdasági helyzet megváltoztatása céljából. A gyűlésre, amelyen az iparosság és a salgótarjáni kereskedők nagyszámban jelentek meg, eljöttek: Dr. Förster Kálmán, Salgótarján r. t. város polgármestere, Dr. Pitta Lipót, államrendőrségi tanácsos és Dr. Varga Kálmán városi ügyész. Takács Ferenc iparistületi alelnök megnyitotta beszédében üdvözölte a megjelent illusztris vendégeket, a nagygyűlést megnyitotta, majd meggyőző érvekkel bizonyította az iparosság és kereskedő társadalom mai nehéz gazdasági helyzetét, egyben rámutatott azokra az eszközökre és módzatokra, amelyekkel az általános gazdasági helyzet megjavulása elérhető. Azután Timaróczy Sándor iparistületi házmagy olvasta fel és ajánlotta elfogadásra a következő határozati javaslatokat: 1. Határozati javaslat a hitelkérdés megoldása, a baleset és betegséglegyezési sérélmek orvoslása, a jogosulatlan iparüzés megállítás, a hatóságok általános megszüntetése, valamint a tanonciskolai időbeosztás megváltoztatása tárgyában. 2. Határozati javaslat a közterhek könnyítése tárgyában. 3. Határozati javaslat az építkezések és a köz munkák azonnali megindítása, az építkezések elősegítése tárgyában. 4. Határozati javaslat az iparosság gazdasági érdekei érvényesítésével politikai alátámasztásra ügyében. A nagygyűlés nagy lelkesedéssel egyhangulag fogadta el a határozati javaslatokat. Majd a kereskedők nevében Singer Gyula fejtette ki, a közös kereskedői és iparos érdekeket, s a kereskedők nevében is egyhangú csatlakozást jelentett be. Végül az elnök iparistületi alelnök zárószavaiban ama óhajának adott kifejezést, hogy a mai, országos jellegű tüntető nagygyűlésnek meglesz a kívánt eredményük. A gyűlés ideje alatt Salgótarján összes kereskedői és iparosai szolidaritásuk jeleül zárva tartottak.

SPORT.

Az SBTC pályaváratása. Azon monstre ünnepély képe, melyet bányacsapatunk vezetősége Eisele Ottó elnök vezetése mellett új pályájának felavatása alkalmából rendez, valóban csak most kezd kibontakozni. Az impozáns ünnepély programjának főbb pontjait sikerült megszerveznünk s méltán mondhatjuk, hogy városunk közönségének oly nagyszerű élvezetben lesz része, mely minden érdeklődést megérdemel. Az ünnepélyen, amint informálva vagyunk, a Vármegye, a Testnevelési Tanács, a Magyar Atletikai Szövetség, a Magyar Labdarúgó Szövetség, az Eszaki kerület elnöksége, valamint a kerület összes csapatai és a helybeli egyesületek is képviseltetik magukat.

Az ünnepély ideje végérvényesen jövő hó 12-ében állapított meg, mikor is korán reggel zenés ébresztővel veszi kezdetét az ünnepély. Délelőtt az új-pályán tábori mise keretében a Bányatelepi Levente Egyesület 300 tagot számláló

Még egyszer
olyan jól izlik

az Ön kávéja, ha Ön a tisztta, izletes „FRANCK” kávépótléket használja. Ugyeljen bevásárlásainál gyári védjegyünkre, a „kávédaráló”-ra.

tagjainak ünnepélyes fogadalomtétel, ezt követi a hősök szobrához való zászlók alatti felvonulás, melyet ez alkalomból megkoszoroznak. Délután az új pályán atletikai verseny és labdarugó mérkőzés tartatik s akkor történik meg a tulajdonképeni felavatás. Este a bányatársulati kaszinó helyiségeiben táncmulatság lesz és ugyanitt a Torna Club vendégeinek tiszteletére bankettet ad.

A délutáni labdarugó mérkőzésre, eltérően az eredeti programtól, mely szerint a vezetőség legszívesebben a Ferencvárosi Torna Clubot kötötte volna le, a Budapesti Egyetemi Atl. Clubbal folytatott tárgyalást, melynek csapata jelenleg is külföldi körúton van s így a megállapodás csak a csapat hazakerkezése után, a jövő héten történhetik meg. Az Egyetemiek I. oszt. csapatának hírneve már maga is garancia, hogy közönségünknek egy élvezetes és szép játék szemlélésében lesz része.

A Bányatelepi Leventék Egyesülete folyó hó 14-én tartotta meg alakuló gyűlését, mely alkalommal a nagy számban megjelent leventéket Eisele Ottó főmérnök üdvözölte. Gyönyörű és hazaszeretettől lángoló beszédben rámutatott hazánk szomorú jelenére, a leventék kötelességeire, melyet a haza jövője minden egyes igaz magyartól megkövetel. A tetszéssel és lelkesedéssel fogadott beszéd után parancsnokul Istók Elemér bányatisztviselő, oktatókul pedig Bóth Gyula és Rácz József társulati tanítók választattak meg.

Polgárlisták mérkőzése. Helybeli polgári iskolánk futball-csapatá folyó hó 11-én, Urnapján Szécsényben, az ottani polgári iskola csapatával tartotta meg mérkőzését. Az ifjuság ezirányú kiképzését Egy polgári iskolai tanár vezeti, aki kis csapatát oda is elkísérte. A mérkőzés 2-2, eldöntetlen eredménnyel végződött.

Tréner az SBTC-nél. A régóta vajudó tréner-kérdés, melynek óriási fontosságát, a játékosok tovább képzésének szempontjából nem győzünk eléggé hangsúlyozni, — mint hírlík — megoldást nyer. Orbán, a BTC volt többszöri válogatott bekkje, ki jelenleg is egy olaszországi nevesebb csapat tréneré, városunkban tartózkodik, hol szabadságának egy részét tölti, e kérdésben tárgyalásokat folytat bányacsapatunk illetékes tényezőivel. Fontosnak és mulhatatlannak tartjuk egy ily tréner alkalmazását, a z é r t kívánjuk, hogy e tárgyalások eredménnyel végződjenek, mert meggyőződésünk az, hogy ha ez nagy áldozatokat is követel, annak erkölcsi haszna a jövőben okvetlenül megtérül.

SBTC-Lőrinc Levente Egyesület 1:0 Bányacsapatunk ifjusági csapata múlt vasárnap Lőrincin, az ottani Leventéket szép és tetszetős játék után 1:0-ra verte. Jó formában levő ifjusági csapatunk a közönség oszta tlan tetszését nyerte meg szép és fair játékaival. A gólt az első félföld 25. percében Flóro rugta. Jók voltak még Deszberg Putyi, György és Halácsy.

Nouveau.

Szerkesztői üzenetek.

V. S. Cered. Igéretére számítva, várjuk a vidék híreit.

B. F. Nem közölhető. Egyébként is nem fizetünk a közölt versekért.

Állattan hallgató. Rimelése s általában a vers technikája gyenge. Kiforratlan.

Bátöny. Igéretét bírjuk, teljesítését várjuk.

P. Gy. Tanácsát köszönjük, de azért nem lehet az embereket összeveszíteni, hogy a lapot jobban vegyék.

Többeknek. A lapvállalat állapotról levelező-lapon kap a napokban értesítést.

M. D. Köszönjük, mindenre sor kerül.

R. R. A Salgótarjáni Almanach ez évben is kiadásra kerül.

C. Ragaszkodásért, szeretetnyilvánításért köszönet. Sajnos igen ritka ez, mert csak kritikában, gáncsban van nagy részünk, de támogatásban, elismerésben oly kevés, hogy határos a semmivel.

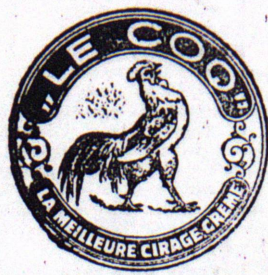
M. R. Ózd. Előfizetése rendben van.

WALTER magántanfolyam

Budapest, VIII. Rákóczi-ut 51.

Előkészít középiskolai öszzevont magánvizsgákra, érettségire vidékieket is. Tisztviselőknék nagy kedvezmény

1-8

A világ legjobb cipőkrémje.

Székely Jakab

börkereskedés és cipőfelsőrész
Salgótarján Telefon 47 Erzsébet-tér
Allandó raktár külföldi különlegességekben

készítés

Allandó raktár kül- és belföldi finom bőrökben és cipészkelek, valamint vegyi árukban. — Cipőfelsőrészek külföldi divatlap után a legjobb kivitelben és a legjutányosabb árban készülnek.

1-11

Kisterenyén

forgalmas utvonalon egy elsőrangú

üzlethelyiség,

egy szobából álló lakással kiadó. —

Érdeklődők forduljanak:

Székely Jakab börkereskedőhöz
Salgótarján Telefon 47.

Hegedüs Gyula

fodrász. Fő-ucca 83.

Értesitem Salgótarján és vidéke közönségét, hogy az

arcápolást

üzletemben bevezettem s a legmodernebb gépekkel felszerelve, végzem a szepők kiirtása, ráncok, szörszálak, szemölcs, kékfénykezelés, kézi és villany vibrációs arc-massage, fardtáramos fogkezelés, hám-lasztás, szénsavas arcápolást

Hölgyek részére női kezelés. (Iskola-ucca 141., Hegedüs ház) —

Azonkívül kipróbált elsőrendű **Szépítő szerek** kaphatók.

1-4

Foxi kutya Urnapján hozzámcsatlakozott. Tulajdonosa nálam átvetheti. — Cim a kiadóban.

Egy szobabutor azonnal eladó, szép kifűzött fából. Bővebbet Sipos Bálintnál Mátranovák.

Nyomatott „A Munka” könyvnyomdában Salgótarján. — Tulajd: Végh Kálmán.

Értesítés.

„A Munka” lapvállalat f. évi június hó 5-én megtartott értekezletén egyhangulag elhatározott, hogy a lapvállalat felszámol s a jegyzelt részvényeket kiváságra valorizálva, kamatjaival együtt visszafizeti. — A valorizált részvényekért járó összegeket a szerkesztőségnél jelentkezők legkésőbb

1925. évi szeptember hó 15-ig

vehetik föl. Aki addig föl nem veszi, annak részvénye a lapvállalat javára esik. Ugyanezen értekezleten elhatározott, hogy az alapítókének szükséges, jelentékeny felemelésével a j e l e n t e z ő régi részvénytulajdonosokból egy

korlátolt felelősségű társaság alakul,

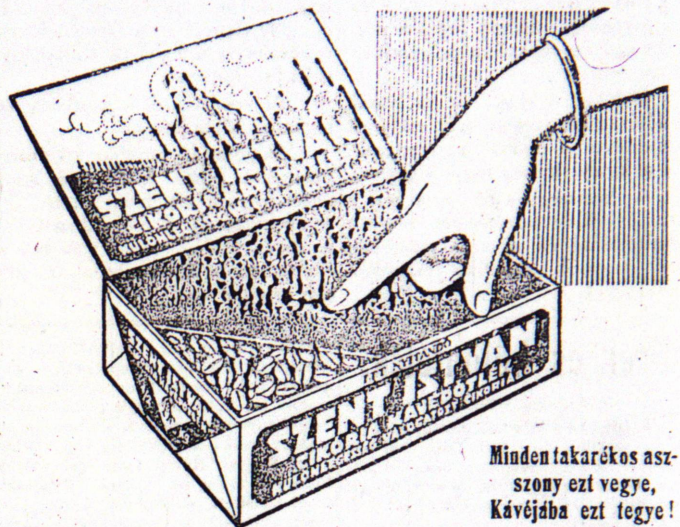
mely alakulatban résztvenni szándékozók a végrehajtó-bizottság tagjainál, vagy a lap szerkesztőségénél, f. évi július hó 1-ig jelentkezzenek, mert ezen idő után jelentkezések figyelembe nem vehetők.

Végrehajtó-bizottság:

Köntzey, s. k.

Horváth, s. k.

Szántay, s. k.

Minden doboz sarkában Válogatott 1-5
pörkölt szemeskávé van! cikóriából készült.

(Kilogrammonként kb. 8000 korona értékű.)

ZSOLDOS

magántanfolyam

Budapest, VII. Dohány ucca 84 szám. —
Telefon: J. 124-47.

A legjobb sikerrel készít elő középiskolai magánvizsgákra, érettségire vidékieket is:

Részletfizetési kedvezmény.
Teljes anyagi felelősség.

Hirdessünk: A

MUNKA

politikai hetilapban !!

Angol

szabásu, kitűnő szövetből, igen olcsón készit elegáns öltönyöket a mi szabónk

Lőrincze István

uriszabó, ki szabóságát a Fő uccáról a

Karancsaljai- és Főgimnáziumi-ucca sarkára helyezte át.

Kedvező fizetési feltételek!

Az egész világon nemcsak ismerik, de szeretik is a

Földes „MARGIT CRÉME-t”

Melyik előkelő hölgy ne ismerné a világhírű

Földes: „MARGIT CRÉME” kiváló arc, kéz és testápoló hatását?

Legeredményesebb szépségápolás a világhírű

Földes „MARGIT CRÉME”-mel történik.

Kapható: Minden gyógyszerár, drogéria és illatszertárban.

Nyomatványok,

izléses könyvkötészeti munkák gyors kivitelben

a „Munka”
könyvnyomdában
készülnek.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarországi feltámadásában

Amen.